

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Acta Synodalia Osnaburgensis Ecclesiae, Ab Anno Christi
MDCXXVIII.**

Brogberen, Johannes

Coloniae Agrippinae, 1657

Ad Decretvm XXV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14298

Ad DECRETVM XXIII
& XXIV.

Mirum Charissimi non est, talia peccata nimium pro dolor in hac patria vigere; quia multi eorum qui corripere deberent, curamque animarum habent, proximis mala exempla monstrant, Nobisque pro debita correctione non indicant; itaque simul suam conscientiam valde gravant, rationem & Deo & Nobis strictam reddituri.

Ad DECRETVM XXV.

Cum deprehenderimus à quibusdam pro præsentatione ad beneficia ac Pastorum certam pecuniæ summam non sine gravi peccato & Simonæ labe exigi: Hinc singulos monemus ut pro præsentatione aut collatione ad curata vel non curata beneficia cum nemine de certa pecunia, aut alia compensatione contrahant, scientes, quod si fecus fecerint eo ipso ad beneficia inhabiles fiant, & utraque pars una cum Mediatoribus gravissimis censuris innodetur, etiam Pontifici reservatis, & ad fructuum restitutionem teneantur, nec non jure præsentationis aut alio sibi competenti, pro illa vice cadant.

Ad DECRETVM XXVI.

Nolumus de hoc cæno pluribus loqui, vel de eo amovendo ultra priora Nostra statuere possumus. Quandoquidem vero aliqui de occulta hujusmodi coinquinatione suspectos se faciunt, eos ad tribunal DEI, cui omne cor patet, omnis voluntas loquitur, & nullum latet secretum etiam quod in abscondito fit, remittimus: Curabimus tamen & Nos diligentius inquiri, domos etiam per Laicos visitari; prioraque Nostra decreta de hujusmodi scortis ad catasta applicandis, & patriâ proscibendis; præterea Sacerdotes & Ecclesiasticos peccantes ulterius beneficiis privandos, serio exequi faciemus.

Vos vero Confessarios, qui tales absolvitis, officii vestri, juxta Canones & decretorum Nostrorum commonefacimus, vestrasque conscientias oneramus: Præcipue vero illorum, qui cum in eadem vivant culpa scandalosi, alios similes in confessionali sacrilege audiunt, & absolvere tentant: Et quid de his dicemus qui tales Confessarios quærunt; nisi quod mulus mulum scabat: & quam spem emendationis tales de se reddunt, imo quam spem salutis habere sibi possunt? Breviter; utriusque in posterum attendemus diligenter; & serio eos emendabimus, ne in Nos ipsos ira Dei provocetur.

Ad DECRETVM XXVII.

Indignamur merito inobedientiam, cum præcipue in beneficiis simplicibus provisi

instituantur, nec Nobis etiam postea de provisione aut qualitate fidem faciunt, vel provisi vel institutores.

Hinc merito serio hoc decretum repetimus, in contumaces tam institutores quam ipsos provisos certo animadversuri poenâ arbitrariâ. Idem etiam facturi contra eos, qui suorum beneficiorum quot, & quæ possident designationem ante proximam Synodum Nobis non tradiderint, pro ut ultimus §. hujus decreti præcipit.

Ad DECRETVM XXVIII.

Magnum, inquit S. Ioannes Chrysostomus, magnum quiddam dilectissimi, est Ecclesiæ Prælatio, & quæ multâ indiget sapientiâ ac fortitudine. Tantum hoc quæso Prælati, Præpositi, Decani aliique cogitate, quam ardua res sit Ecclesiæ prælatio: quæ non tantum in dignitate aut majoribus redditibus consistit, sed quanto major est prælatio, tanto major unicuique est reddenda ratio. Bono exemplo, caritatis Zelo, singulari sollicitudine, maximâ curâ in sibi commissos opus est; ne ex Prælatiis fiant tantum elati, & pascant semetipsos, neglecto grege. Certe tales potentes potenter tormenta patientur.

Ad DECRETVM XXIX.

Archidiaconi Nostrum hoc decretum bene considerare, suamque commissionem examinare debent, ne & suas & aliorum conscientias ulterius aliqui gravent: Zelus domus Dei & animarum nonnunquam & in his & in illis deest, cum scilicet cupiditas prædominatur, & emunctio tantum quæratur. A multo tempore nostri regiminis, vix recordamur, ullam ab iis ad Nos factam relationem, pro ut obligati sunt, licet gravissimos nonnunquam casus, præsertim belli licentiâ contigisse dubium vix esse possit. Imo ab ipsis multa contra canones Concilii Trident. suamque commissionem non sine læsione & suæ & aliorum conscientiarum, attentantur. Sunt & alia circa quæ propediem cum illis tractabimus. Interim eos per misericordiam Dei in hoc confesui exhortamur, ut officium suum per se suosque ita peragant, quatenus nec Nos de ipsorum promotione, nec ipsi de tanti officii susceptione damnari à Domino, sed remunerari potius in cælo mereamur.

Ad DECRETVM XXX.

Expectamus similiter crebriores relationes à Decanis ruralibus, ut ad minimum singulis trimestribus, seu quatuor temporibus, ad Nos vel vicarium Nostrum statum sui Decanatus, Ecclesiarum & personarum commissarum exactè transcribant: Et Ecclesiasticorum mensuræ saltem confessionis testimonia diligenter transmittant, cum infertione